

af Digebestyrelsen og et Medlem af Kommissionen have gennemdebateret denne Sag ganske betydeligt, kan jeg for mit Vedkommende fatte mig en Del kortere, end jeg ellers vilde have kunnet gøre, og dette særlig efter den udførlige Redegørelse, som det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam) fremkom med dels om denne Sags Forhistorie og dels om Diger-nes og Digeskatydernes fremtidige Stil-ling dernede paa Lolland. Jeg kan sige, at jeg fuldt ud kan slutte mig til de Ud-talelser, der fremkom fra det ærede Mem-lem for Saks-købing. Det kan maaske nok fra enkelte Sider synes, som om det ærede Medlem har overdrevet denne Sag ret be-tydeligt, men naar man kender Forhol-dene dernede, tror jeg, man fuldt ud kan give det ærede Medlem Ret. Forholdene have været i den Grad trykkende for Digeskatyderne dernede, at der er Grund for dem til at rejse det Retfærdighedskrav, som de nu have rejst.

Det ærede Medlem fremdrog jo en hel Del Punkter, og særlig fremdrog han, hvor trykkende Digeskatten var for enkelte Skatteydere dernede. Som Følge deraf kan jeg selvfølgelig spare mig for at gøre Brug af en Del af de Optegnelser, jeg har gjort. Det ærede Medlem fremdrog særlig for een Gaards Vedkommende paa 65 Tdr. Land Ager og 35 Tdr. Land Eng, at den havde haft en Digeskat paa 219 Kr. 60 Øre. Jeg kan supplere denne Udtalelse med, at for en anden Gaards Vedkom-mende andrager Digeskatten i Forening med de kongelige Skatter 131 Kr. 64 Øre pr. Td. Hartkorn; en Ejendom paa 28 Tdr. Land Ager og 16 Tdr. Land Eng har 292 Enheder og svarer i Digeskat 87 Kr. 60 Øre, hvorimod den kongelige Skat kun andrager 70 Kr. 64 Øre. For denne Ejen-doms Vedkommende bliver Udgiften pr. Tønde Hartkorn 147 Kr. 34 Øre. Jeg skal dernæst nævne nogle mindre Ejendomme, hvor Forholdet ikke ser mere lysteligt ud, saaledes en Ejendom paa 9 Tdr. Land Ager og 18 Tdr. Land Eng, den har 176 Enheder og har betalt i Digeskat 58 Kr. 80 Øre, altsaa omtrent 59 Kr., og for denne Ejendoms Vedkommende andrager Digeskatten i Forening med de kongelige Skatter 101 Kr. 37 Øre pr. Tønde Hart-korn. Jeg skal endvidere nævne nogle mindre Ejendomme, hvor Forholdene ere følgende: En Parcellistejendom paa 1 Td, 1 Skp. Hartkorn svarer en aarlig Digeskat af 56 Kr. 70 Øre, hvilket bliver 50 Kr. 40 Øre aarlig pr. Tønde Hartkorn, og der er Digeskatten vel at mærke beregnet til

30 Øre pr. Enhed, en Udgift, som denne Ejendom har svaret i en lang Aarrække. En Ejendom paa 6 Skpr. 3 Fjdr. svarer en Digeskat af 33 Kr. 88 Øre pr. Tønde Hartkorn, og for en Ejendom paa 3 Skpr. 1 Fjdr. andrager Digeskatten 62 Kr. 40 Øre pr. Tønde Hartkorn; endvidere er Digeskatten for en Ejendom paa 7 Skpr. 1 Fjdr. 1³/₄ Alb. 72 Kr. 20 Øre. Ærede Medlemmer, som ikke ere bekendte med de store Udgifter, som disse Digers Ved-ligholdelse og Reparation have paaført de enkelte Ejendomme dernede, ville her faa et lille Indblik i, at den Skat, som de nu i 28 Aar have svaret, har været en i høj Grad trykkende Skat.

Den Uoverenstemmelse, der er mellem Kommissionen og Digeskatyderne dernede, angaar jo særlig Diger-nes Anlæg, idet Di-geskatyderne paa det bestemteste hævde, at der blev begaaet en Fejl, den Gang Digerne bleve anlagte, idet de kom for langt ud mod Havet. Enkelte Steder ere de jo endogsaa lagte ude i selve Havet, og paa store Strækninger følge Digerne den naturlige Havstok, der Tid efter an- den har dannet sig dernede. Det er en Selvfølge, at naar de ere komne i saa nær Berøring med Havet, som Tilfældet er her, blive de aarlige Brud paa Digerne langt større, end de vilde være blivne, hvis Digerne havde været lagte noget læn- gere inde i Landet, saa den naturlige Havstok havde kunne danne en Stødpude for Havets Magt.

Men det kan ikke hjælpe, at vi disku-tere det Spørgsmaal nu, Digerne ere nu en Gang lagte, hvor de ere lagte, og der er ikke noget at gøre ved det, men nu gælder det om, at vi ved dette Lovforslag faa ordnet det nogenlunde antageligt for Digeskatyderne dernede. Et andet Punkt, hvor der ogsaa har været Uenighed mellem Dige-kommissionen og Digeinteresserne, er jo angaaende Diger-nes Fuldførelse og Di-gernes Aflevering. Da blev der fra Kom-missionens Side gjort gældende, at den Gang, Digerne bleve afleverede, vare de i fuldfærdig Stand. Heller ikke om dette Punkt mener jeg, at vi behøve at tvistes ret længe, thi det er jo en Kendsgerning, at de enormt store Udgifter, efter at Di-gerne vare anbragte dernede, bære Vidnes-byrd om, at Digerne ikke have været fuldt færdige, da de bleve afleverede. Men, som sagt, det kan jo ikke hjælpe, at vi tvistes om Fortiden, nu gælder det om, at vi for Fremtiden lave det saa antageligt for Di-geinteresserne og for Statens Vedkom-mende som muligt.